



*„Megismerni Isten hatalmát és dicsőítő énekkel hálát adni,
ujjongani az Ő színében.*

*És tudjuk, hogy oda fogunk érkezni Isten színe elé,
ott fogunk állni az Ő trónjánál, és akkor, akkor igazán,
csak akkor teljesen fogjuk megérteni, milyen hatalmas dolgot
művelt velünk az Úr.*

*Akkor látni fogjuk az Örök Életet, az Örökkévaló, a szépséges
Üdvösséget fogjuk látni,
akkor látni fogjuk a Szeretetet, az Istent látjuk, úgy, ahogy Ő lát
minket,*

*látjuk, hogy milyen hatalmas Ő, milyen Végtelen.
És akkor a mi szívünk kimondhatatlan örömmel lesz telve,
kimondhatatlan és szűnhetetlen örömmel.*

*Bizony nem lesznek könnyek és nem lesz fájdalom többet,
akkor csak öröm lesz, kitörő öröm, a mi üdvösségünk végtelen
ünnepe.”*

Évközi 30. vasárnap

Jer 31,7-9
Zsid 5,1-6
Mk 10,46-52

Hatalmas dolgot művelt az Úr velünk.

A mai vasárnapon a zsoltár szavai arra irányítják figyelmünket, hogy Isten hatalmát ismerjük fel életünkben, mindennapjainkban.

Erre buzdít a szentmise bevezető zsoltárverse is: Ismerjétek meg az Urat és az Ő hatalmát.

Az Úr hatalma. Erről szólnak a vasárnap olvasmányai is.

Az ószövetségi olvasmány a választott nép megmentéséről beszél.

Isten kiszabadítja a fogságból népét, visszavezeti őket, összegyűjti Izrael maradékát. Hazavezeti a vakokat és a sántákat is.

Az evangéliumban pedig Jézus hatalmas tette, a vak emberrel művelt csodája áll előttünk.

Mit akarsz, mit tegyek veled? - kérdezi Jézus Bartimeustól, és a vak azt kéri: Uram, hogy lássak.

S Jézus csak ennyit mond: Láss!

És nemcsak látta, hanem úgy látta Jézust, hogy Vele is maradt, követte Őt az úton.

És ez Jézus megértése a vak szívében azt a látást jelenti, hogy Ő hitt üdvözítő Istenében.

Jézus tette meg ezt vele, ezt a hatalmas csodát is.

És velünk is hatalmas műveket művel az Úr, hatalmas csodákat tesz.

És arra tanít, buzdít bennünket a mai vasárnap, hogy ismerjük fel Isten hatalmát, ismerjük meg mindennapi életünkben, hiszen Ő itt van velünk, itt van minden nap.

És az Ő kegyelme úgy vesz körül bennünket, ahogyan körülvesz bennünket a levegő, ahogyan fölénk hajol a naptól ragyogó égbolt.

Krisztus kegyelme a mennyből szüntelen árad a lelkünkbe, és vezet bennünket, azon az úton vezet, amelyen valóban elérkezünk a hazába, a jobb hazába, oda érkezünk Isten otthonába, ahol Ő vár és befogad minket.

Jézus szüntelenül munkálkodik értünk, ahogy Ő mondta:

Az Atyám szüntelen munkálkodik, és én is munkálkodom.

És Jézus munkája a mi üdvözítésünk. Jézus munkálkodása, hogy megszenteljen, hogy hazavezessen, hogy megtaláljon és összegyűjtsön bennünket.

Jézus szüntelenül munkálkodik. Az Ő kegyelme fáradhatatlan.

Észrevesszük? Megismerjük az Ő hatalmát? Tudjuk, hogy itt jár mellettünk?

Hogy egyetlen percre sem hagyott bennünket árván?

Tudjuk, hogy kiárasztotta reánk az Ő Lelkét, és itt van a lelkünkben?

És itt van minden fohászunkban az Ő kimondhatatlan, az Ő egekig fölemelkedő sóhajtása?

Tudjuk azt, hogy Krisztus szüntelenül könyörög értünk az Atyánál?

Ó, milyen hatalmas dolgot művel velünk az Úr!

Ismerjük meg tehát! Ismerjük meg az Úr hatalmát az életünk minden napjaiban.
S ha megértettük, ha tudjuk már: itt van velünk a végtelen Isten,
és hatalmas erejével, szeretetének végtelen kegyelmével
a mi üdvözítésünkön munkálkodik szüntelen.

Ha megértettük, akkor a zsoltárvers második sorát folytassuk:

Kitörő örömmel, ujjongó szívvel örüljete!

Hogyne örült volna a vak, amikor látott már!

Örömeben eldobta koldussága köpenyét és ment, ment Jézus után.

Ó, hogyne örült volna az a nép, amely messi, sok-sok évek számkivetése után,
íme, meglátta újra az édes hazát. Amikor hazaért, otthont épített magának.

Hogyne ujjongana a mi szívünk, ha Jézusra tekintve kinyílik az Ég előttünk.

Ha látjuk, mert hiszen látjuk már, hiszen Jézus meggyógyította szívünk vakságát,
hiszen hiszünk Isten jóságában, hogyne látnánk tehát a Szeretet Istenét?

Hogyne látnánk az Atyát, aki vár reánk? Igen, megnyitotta Jézus nekünk az Eget,
látjuk az Örök Életet.

És ha látjuk, ó mennyire ujjong a mi szívünk! Ó hogyan lángol az örömtől!

Ujjongunk valóban, mert ez a mi keresztény életünk. A mi keresztény életünk?

Megismerni Istent, az Atyát, és akit Ő küldött, a mi Üdvözítőnket, Jézust.

Látni Őt a mindennapjainkban, az Ő hatalmas csodáit. Ez a keresztény élet.

A keresztény élet hit, és a keresztény élet öröm.

Mert ha láttuk hitünkkel a megnyílt Eget, ha megismertük a Szeretetet,
ha tudjuk: Jézus milyen hatalmasan munkálkodik nap mint nap az üdvösségünkön,
ha látjuk Isten hatalmát, akkor vajon határt lehet-e szabni a mi szívünk örömének?
Nemde túlcsoordul a szív? Örvendjünk tehát, mert ez keresztény élet. Hinni és
örvendezni!

Megismerni Isten hatalmát és dicsőítő énekkel hálát adni, ujjongani az Ő színeben.

És tudjuk, hogy oda fogunk érkezni Isten színe elé,

ott fogunk állni az Ő trónjánál, és akkor, akkor igazán,

csak akkor teljesen fogjuk megérteni, milyen hatalmas dolgot művelt velünk az Úr.

*Akkor látni fogjuk az Örök Életet, az Örökkévaló, a szépséges Üdvösséget fogjuk
látni,*

akkor látni fogjuk a Szeretetet, az Istent látjuk, úgy, ahogy Ő lát minket,

látjuk, hogy milyen hatalmas Ő, milyen Végtelen.

*És akkor a mi szívünk kimondhatatlan örömmel lesz telve, kimondhatatlan és
szűnhetetlen örömmel.*

Bizony nem lesznek könnyek és nem lesz fájdalom többet,

akkor csak öröm lesz, kitörő öröm, a mi üdvösségünk végtelen ünnepe.

Ámen.

2021. október 24.

Takács Gyula plébános atya